

Da ingen yderligere ønskede at ytre sig, sluttedes Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Forening af Fanø Birks Jurisdiktion med Esbjerg Købstads og Skads Herreds Jurisdiktion.

(Lovforslaget findes i Tillæg C.)

Formanden: Justitsministeren er for Tiden optagen i Folketinget, men vil snart komme til Stede, og jeg beder derfor det høje Ting have TaaImodighed saa længe.

Efter et kort Ophold bemærkede

Formanden: Nu er Justitsministeren kommen til Stede, og Forhandlingen vil altsaa kunne begynde. Den højtærede Minister har Ordet.

Justitsministeren ad interim (Hørring): Ærede Medlemmer ville vide, at i Loven af 19de Marts 1898 gik man til at forandre Esbjergs kommunale Forhold, idet Esbjerg blev oprettet til Købstad. I den Anledning skete der Forandringer ogsaa med Hensyn til Jurisdiktionsforholdene, saaledes at der oprettedes et særligt Borgmesterembede i Byen, og den hidtilværende Herredsfoged i Skads Herred, under hvilket Esbjerg hørte som Landsby, blev Byfoged i Esbjerg og Herredsfoged i Skads Herred. Imidlertid blev der i denne nævnte Lov indført en Bestemmelse om, at naar Embedet som Birkedommer og Skriver paa Fanø blev ledigt, vilde det være at forene med Retsbetjentembedet for Esbjerg Købstad og Skads Herred i Henhold til de Bestemmelser, som derom skulde fastsættes ved særlig Lov. Det var en Bestemmelse, som kom ind under Sagens Behandling i det andet Ting, hvor man mente, at naar man skulde oprette et nyt Embede, vilde det være det rigtigste at søge et andet Embede nedlagt, og i saa Henseende frembød Embedet som Birkedommer i Fanø Birk sig som det nærmest liggende. Saaledes kom denne Lov igennem og blev vedtagen i dette høje Ting og stadfæstet, og jeg skulde vel tro, at

man er gaaet med til den fra adskillige Medlemmers Side med den Betragtning, at det vilde være en rum Tid, inden der indtraadte Embedsledighed i Fanø Birk, og at Forholdene saa til den Tid kunde tages i Betragtning, naar man skulde gennemføre Bestemmelsen. Imidlertid skete det ikke saaledes. Loven traadte i Kraft 1ste Januar 1899, men allerede forinden døde Birkedommeren paa Fanø, og Embedet blev altsaa ledigt før Lovens Ikrafttræden. Det er en Selvfølge, at Beboerne paa Fanø ikke vare glade ved denne Bestemmelse, der saaledes var sat ind. Og der blev saa andraget om, at de maatte beholde deres Birkedommer. Efter de Oplysninger, der fremkom, og som der ikke havde været Tid til at fremskaffe tidligere ved Behandlingen af Lovforslaget om Esbjerg, blev det temmelig klart, at det vilde i alt Fald være en i mange Retninger uheldig Foranstaltning at nedlægge Birkedommerembedet paa Fanø, og Justitsministeriet mente derfor, at Sagen burde forelægges Rigsdagen paa ny til Overvejelse og Afgørelse. Der blev saa i forrige Samling fremsat et Forslag om, at denne Bestemmelse i Loven af 1898, hvorefter Birkedommerembedet paa Fanø skulde forenes med Embedet i Esbjerg, skulde ophæves. Imidlertid lykkedes det ikke at gennemføre dette Lovforslag, det strandede i det andet Ting, og der var saaledes ikke andet for Regeringen at gøre end nu at søge Loven af 1898 gennemført. Det er det, som man har gjort ved det foreliggende Forslag. Men man har der paa den anden Side ment, at man burde søge at faa en ny Ordning saa gunstig, eller rettere sagt saa lidet uhenigtsmæssig, for Beboerne paa Fanø som muligt. Og dette er allerede fremtraadt i Regeringsforslaget, for saa vidt som det blev paalagt Retsbetjenten i Esbjerg at holde Ekstraret paa Fanø hver 14de Dag og at holde en fast Fuldmægtig bosatovre paa Øen. Det glæder mig at kunne sige, at de Bestræbelser, som Regeringen saaledes mente at burde gøre for at tage Hensyn til Beboerne paa Fanø, ere blevne mødte med megen Velvilje i det andet Ting, og at man der endogsaa er gaaet videre, idet man har ønsket at sikre Beboerne paa Fanø, at visse Sager kunne blive foretagne paa Fanø, altsaa at det ikke var overladt til Retsbetjenten, om han vilde foretage disse Sager paa Fanø eller i Esbjerg, men at det var en ligefrem Pligt for ham at afgøre demovre paa Øen. Den Bestemmelse, der saaledes kom ind i Lovforslaget, findes i § 3, hvor det er opregnet, hvilke